

F. t. l. vedr. miljøbeskyttelse.

vandsanlægget, jfr. bemærkningerne til nr. 1. Det er en konsekvens heraf, at § 28 foreslås ændret, således at hjemmelen til at fastsætte regler udvides til at gælde hele spildevandsanlægget.

Miljøministeriet agter — som nævnt under bemærkninger til nr. 1 — sammen med bl. a. de kommunale organisationer og erhvervsorganisationerne at tage en række spørgsmål om finansiering m. m. af spildevandsanlæg op med henblik bl. a. på at fastlægge nærmere grænser for adgangen til forhåndsoptkrævning af anlægsbidrag.

I forbindelse med godkendelse af spildevandsplaner efter miljøministeriets bekendtgørelse nr. 174 af 29. marts 1974 (spildevandsbekendtgørelsen) kan amtsrådet (hovedstadsrådet) bestemme, at spildevandsanlæg skal udføres ved fælleskommunal foranstaltning. Ved forslaget til nyt 2. pkt. i stk. 1 ønskes tilvejebragt hjemmel for ministeren til at foreskrive, at amtsrådet træffer afgørelse i tilfælde af uenighed mellem de deltagende kommuner om udførelse af og fordeling af udgifter til fælleskommunale spildevandsanlæg.

I et nyt stk. 2 foreslås der tillagt miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler vedrørende tilslutning af spildevand til offentlige og private spildevandsanlæg inden for anlæggets kapacitet.

I spildevandsbekendtgørelsen er der givet regler for afgrænsningen af henholdsvis amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes kompetence til at meddele spildevandstilladelser. Kommunalbestyrelserne kan i visse nærmere angivne tilfælde meddele sådanne tilladelser „inden for spildevandsanlæggets kapacitet“. Ved anlæggets kapacitet har man forstået såvel afgrænsning af det geografiske område, der tilfører anlægget spildevand eller inden for hvilket, der kan meddeles tilladelse hertil (oplandsgrænsen), som udledningstværdier for vandmængde og forureningskoncentrationer og -mængder. Kapaciteten kan være fastsat i en landvæsensretskendelse eller ved en tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven.

Ved at begrænse kompetencen for kommunalbestyrelsen til at meddele tilslutningstilladelse til ejendomme inden for anlæggets oplandsgrænse ophævedes den adgang, der tidligere gjaldt efter vandløbsloven for grundejere uden for anlæggets opland til at blive tilsluttet anlægget bl. a. mod, at de blev pålagt de for anlægget fastsatte bidrag. Dette er sket for at tilgodese hensynet til de grundejere, der allerede er tilsluttet anlægget, på grund af konsekvenserne for disse ved en udvidelse af oplandsgrænsen. En ændring heraf vil derfor kun kunne finde sted i overensstemmelse med den offentlighedsprocedure, som spildevandsbekendtgørelsen foreskriver.

34. Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Sager om tilslutning til eksisterende offentlige eller private spildevandsanlæg adskiller sig i flere henseender fra de udledningstilladelser, hvortil tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 18 er nødvendig. Ministeriet overvejer derfor at samle reglerne om tilslutningssager i en særlig bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 28, stk. 2. I en sådan bekendtgørelse om drift og tilslutning til eksisterende fælles spildevandsanlæg kan der fastsættes bestemmelser om tilladelse til tilslutninger, indgreb over for uhygiejniske forhold, vilkårsfastsættelse m. v. Endvidere kan bekendtgørelsen regulere kommunalbestyrelsens adgang til at stille krav til bestående, private fælles spildevandsanlæg, herunder overgang til offentlige spildevandsanlæg, samt grundejernes ret til tilslutning, når anlægget er etableret, og pligt til eventuel separering eller anden speciel afløbsform (forrensning).

Til nr. 3 (§ 32).

Efter bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 2, er det den almindelige regel, at tvistigheder om erstatning for ekspropriation til spildevandsanlæg afgøres af landvæsenskommissionen. Da der ikke for Københavns kommune er nedsat nogen almindelig landvæsenskommission, bør det i loven præciseres, at den erstatningsfastsættende myndighed i Københavns kommune er den særlige landvæsenskommission, der er nævnt i vandforsyningslovens § 5, stk. 2.

Til nr. 4 (§ 70).

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af ændringer til § 27.

Til nr. 5 (§ 72).

I den gældende bestemmelse i § 72, stk. 3, er det fastsat, at tilladelser og godkendelser, hvis udnyttelse indebærer bygge- og anlægsarbejder, ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet, og klage ikke forinden er indgivet.

Bestemmelsen medfører, at en rettidigt indgivet klage bevirker, at bygge- og anlægsarbejder ikke må iværksættes, før klagemyndighedens afgørelse foreligger.

Det ville være uheldigt, om udførelsen af bygge- og anlægsarbejder skulle lægge — omend ikke retlige — bindinger på klagemyndighedernes muligheder for at efterprøve og i givet fald omgøre en indbragt afgørelse; klageadgangen kunne derved brygtes at blive mere eller mindre illusorisk.

Ved den foreslåede ændring af § 72 er der bortset fra en redaktionel omformulering ikke tilstræbt no-